

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 267. — ŠTEV. 267.

NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 13, 1926. — SOBOTA, 13. NOVEMBRA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV

AZIJA TVORI LIGO PROTI ZAPADU

London je izvedel, da organizirajo Kitajska, Rusija, Turčija, Perzija in Afganistan ligo, koje namen je boriti se proti zapadu. — Rudži bej se je sestal s Čičerinom. — Perzijski zunanji minister ter dr. Sze iz Kitajske sta se posvetovala s Turki v Angori.

LONDON, Anglija, 12. novembra. — V tukajšnjih krogih se je utrdilo prepričanje, da se je pričela ustanavljati velikanška azijska liga narodov kot sovražna protiutež proti ligi narodov v Ženevi in ki se bo obračala v glavnem proti Angliji.

Vzrok teh domnevanja se je pojavil v dveh iztočnih deželah, ki sta obe polni nemira in sovrašstva do zapada, — Turčiji in Kitajski.

Poročila, ki so krožila včeraj zvečer v Londonu, so takega značaja, da so postali prepričani celo najmanj praznoverni ljudje, da se je pričela stvarjati nova koalicija med sovjetsko Rusijo, Kitajsko, Perzijo, Afganistanom in Turčijo s priznanim namenom, da se bori proti zapadnemu svetu in posebno proti principom, katere je določila washingtonska konferenca.

Možnost take koalicije je po angleškem mnenju prav posebno resna vsled novic iz Carigrada, v katerih se glasi, da bo predstavljala Azijska liga odgovor na zadnji sestanek med Sir Austen Chamberlainom, angleškim zunanjim ministrom ter Mussolinijem. Ta sestanek smatrajo na iztočku za napoved prijateljske zveze med Anglijo in Italijo, ki naj bi izpopolnila italijansko-grško-bolgarski dogovor.

Londonski Times je včeraj ugotovil, da je Rudži bej, turški zunanji minister odpotoval z Carigrada v Odeso, kjer se bo sestal z ruskim zunanjim ministrom Čičerinom.

V Carigradu so odredili vse potrebno, da se za drži prav do zadnjega trenutka vest o nameravanem sestanku med obema zunanjima ministroma.

Soglasno s carigradskim poročevalcem londonskega Timesa, bosta Rudži bej in Čičerin podpisala v Odesi turško-rusko prijateljsko pogodbo.

V Carigradu so izjavili, da se obrača ta zveza proti možnemu italijansko-grško-bolgarskemu dogovoru glede Anatolije in iztočne Tracije.

Carigradsko časopisje smatra bližajoči se sestanek v Odesi prav posebno značilnim, ker bo sledil neposredno govoru Muštafe Kemal paše pri otvorjenju turškega kongresa, v katerem je poudarjal prijateljstvo, ki obstaja med Turčijo, sovjeti, Rusijo, Perzijo in Afganistanom.

Vsa ta raznolika poročila so utrdila v Londonu prepričanje, da je napočil za Anglijo čas, da uveljavi bolj ostre odredbe, — če ne proti Turčiji, pa vsaj proti Kitajski.

Smrt starega generala.

WASHINGTON, D. C., 12. nov. V starosti 84 let, je umrl včeraj tukaj v pokopini brigadni general Alpheus Henry Bowman. Zamrl je stopil v armado leta 1861 kot prostovoljec, postal leta 1866 stotnik ter stopil leta 1903 v pokoj kot brigadni general, po štiridesetletnem službovanju. Tekom Državlanske vojne je poveljeval kompaniji prostovoljcev v Potomac zboru.

Zatrtje opozicijskih družb.

RIM, Italija, 12. novembra. — Poročila, ki so dospela v ministrstvo za notranje zadeve od vseh prefektur kraljestva kažejo, da se je v glavnem izvedlo zadnjo odredbo kabineta proti anti-fašističkim opozicijam. V teku dveh dni so bile razpuščene vse protifašistične politične stranke, zveze ali organizacije, obenem s številnimi drugimi sumljivimi značajci.

Značilno pa je, da niso bili vprijeti v 33 provincah nikakoli koraki proti opoziciji, ker so v teh provincah že davno ponehale vse protifašistične aktivnosti ter ni bilo vsled tega treba uveljaviti nikakih osebnih odredb.

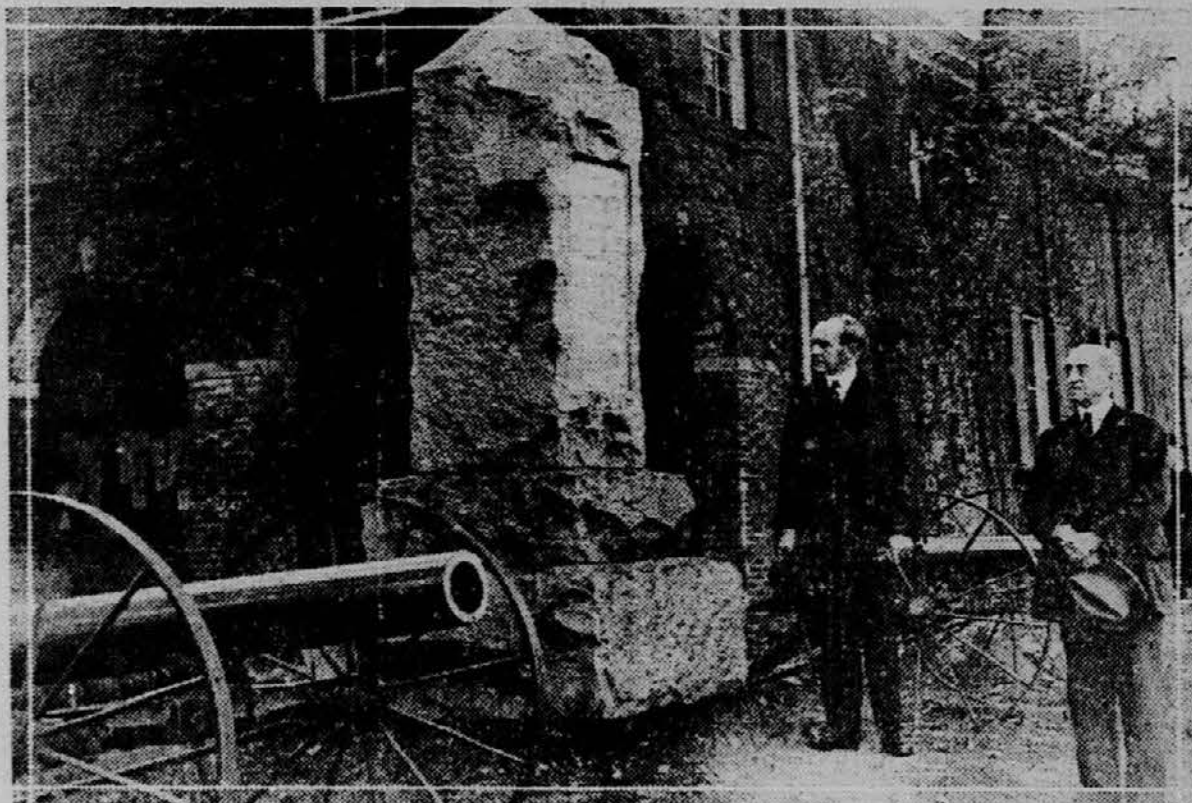
Vse protifašistične province, kot razvidno iz tega seznama, so razpršene po celi Italiji, vendar pa ne vključujejo nikakih večjih mest.

"Uncle" Joe Cannon umrl.

DANVILLE, Ill., 12. novembra. — Dr. Charles Wilkinson, osebni zdravnik "Uncle" Joe Cannona, dolgoletnega speakerja poslanske zbornice kongresa, je izjavil, da je bolnik v skrajno slabem stanju. Po preiskavi ob štirih zjutraj je rekel Wilkinson, da ne bo stari državnik preživel naslednjih osem in štiridesetih ur.

Poznejša poročila so javila njegovo smrt.

PREDSEDNIK COOLIDGE PRED ZGODOVINSKIM SPOMENIKOM

Predsednik Coolidge si je pred kratkim ogledal zgodovinski spomenik pred sodiščem v Fairfax County, Virginija. Spomenik stoji na mestu, kjer so se začeli prvi spopadi v državljanski vojni.

Ofenziva obrambe v Hallovem procesu

Obramba v Hall-Mills procesu je pripravljena pričeti z ofenzivo. — Mrs. Gibson, takozvana "pig woman", se boljše počuti. — Izvedenci bodo izjavili, da niso odtisi prstov na vizitnici pastora odtisi Willie Stevensa.

Obramba v Hall-Mills procesu namerava vprizoriti uničujočo ofenzivo, kakor hitro bo država zaključila svoj slučaj. Zagovorniki Mrs. Frances Stevens Hall ter njenih dveh bratov, ki so obtoženi umora pastora in njegove ljubice, bodo napadli dokaze državnega pravnika.

Prvi cilj napada bo vizitnica, katero so našli pri nogah dr. Halla. Pomožni generalni pravnik Aleksander Simpson je trdil, da nosi vizitnica odtise prstov Willie Stevensa. Potom drugih izvedencev pa bo izjavila obramba, da ni to odtis levega kazalec Willie Stevensa.

Napad na trditve države bo vodil J. H. Taylor, zvezni izvedenec v identifikacijskem uradu mornariškega departamenta. Taylor je identifikiral mrtve, katere so dvignili iz potopljenega podmorskega čolna S-51 ter tudi može, ki so bili ubiti tekom eksplozije mornariškega arzelana v Dover, N. J.

Posebni državni pravnik je objavil, da bo stavil Mrs. Jane Gibson na pričevalni stol v pričetku prihodnjega tedna. Rekel je, da bi le bližajoča se smrt izpremenila njegove načrte glede te glavne priče.

Nadaljni "očividci" se je pojavil na obzorju Hall-Mills zadeve. To je neka "Mrs. S.", o kateri se je glasilo v nekem anonimnem pismu na neki večerni list, da je bila na De Russey's Lane (v bližini umora), v noči zločina.

Senator Simpson je rekel, da se je posvetoval včeraj v New Yorku s policijskimi uradniki glede te Mrs. S. Rekel je, da je dobila policija informacije, da sta bila neke moči iz New Brunswicka in ona na De Russey's Lane in da je mož zapazil dve postavi v temi ter vzkliznil: — Tam sta Mrs. Hall in Willie.

Simpson je rekel, da so mu newyorški detektivji obljubili, da ga bodo obvestili o Mrs. S.

Naslednja točka napada obrambe bo povest, katero je navedel kot priča Willie Garvin, prejšnji

Priseljevanje Italijanov v Južno Francijo.

Južna Francija je vznemirjena vsled priseljevanja Italijanov, ki kupujejo vso zemljo, ki je na razpolago. — Mnogi vidijo v tem Mussolinijev načrt.

TOULOUSE, Francija, 12. novembra. — Naglica, s katero se polasčajo italijanski priseljenci zemlje, ki je na razpolago v tej pokrajini, posebno pa v departamentu Gers in gorenji Garonne, povzroča resno vznemirjenje med francoskimi prebivalci. Splošno se domneva, da je stvoril italijanski ministriški predsednik Mussolini obširen program priseljevanja. 500,000 Italijanov se bo nastanilo v južni Franciji v teku petih ali šestih let.

Ti kolonisti nikakor niso vsi ubogi delavci, dninarji. Številni so dobrostoječi ali z dobrih družin ter plačajo v gotovini za farme, katere kupijo. Vse, bogate in revne, pa skrbno nadzira italijanska vlada, ki pazi, da se ne družijo s Francozi.

V Toulousu je italijanski konzulat s štabom štiridesetih uslužbencev, italijanska banka in italijanski prelat, da vodi delo duhovnikov poslanih iz Italije za verske potrebe priseljenega prebivalstva. Številna mesta in vasi imajo italijanske šole in prodajalne.

Strašen linčarski umor.

HOUSTON, Texas, 12. nov. — Trupla treh črncev so našli danes na nekem samotnem mestu, 25 milj od tukaj. Včeraj zvečer jih je napadlo sedem nemaskiranih mož v njih koč. Petdeset let stari Scott Evans, formen neke rančje, je padel kot prva žrtev linčarjev, ko je sledil nekemu kliču, naj pride ven. Ko je skušal pobegniti, mu je razbil neki napadalec črepanjo. Robert Brown in njegova žena sta bila zažgana pri živem telesu, ko so napadalec od vseh strani zapalili koč.

uslužbenec Burnsove mednarodne detektivske agencije v New Yorku. Garvin je pripovedoval o obisku Ralph Gorslina, vestrymana v cerkvi umorjenega pastora v Burnsovem uradu. Garvin je rekel, da je prišel Gorsline k njemu dne 1. oktobra 1922. Datum je padel na nedeljo, a preiskava je dokazala, da je bil urad odprt.

Francija namerava skrčiti armado.

Francija namerava skrčiti svojo armado na 400,000 mož ter tudi službeno dobo na eno leto.

PARIZ, Francija, 12. novembra. Skrčenje skupnega števila mož pod orožjem v Franciji od 650,000 na 400,000 se določa v treh predlogih, ki bodo vložene v poslanski zbornici, ki se bo sestala danes. Odredbe določajo tudi skrčenje dobe prisilne vojaške službe od osemnajstih mesecev na dvanajst mesecev.

Zakonski osnutki, katere bo predložil vojni minister Painlevé, določajo vpoklicanje novincev v starosti 21 let mesto 20 in rekrutiranje prostovoljcev, ki bodo števili več kot 100,000 mož. Ti prostovoljci bodo oprostilni redne novince "napornega podrobnega dela". Pod tem sistemom bodo posvetili mladi vojaki svoje celo, eno leto trajajočo vojaško vežbanje izključno le vojaški inštrukciji.

Oddelki novincev bodo vpoklicani v polletnih sekejih, da se zagotovijo navzočnost pod zastavo vsaj polovice celokupne armade z vsaj šest mesecev trajajočim vežbanjem.

Painlevé meni, da bo nova postava od početka zvišala izdatke vojnega departamenta, vendar pa je mnenja, da bo mogoče dobiti nadaljnje potrebne svote potom prodaje ali zarentiranja lastnine vojnega departamenta.

ROJAKI NAROČAJTE SE "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDP DRŽAVAH

ANGL. PREMOGARSKA STAVKA

Mir v angleški premogarski industriji se bliža. — Zastopniki delavcev so popustili glede plače in delavnega časa. — Zahtevajo pa ustvarjenje tribunala, da vzporedi okrajne dogovore z narodnimi principi.

LONDON, Anglija, 12. novembra. — Včeraj je bila zaključena konferenca med voditelji stavke ter kabinetno premogovno komisijo.

Sestavljen je bil "memorandum uravnave", katerega bodo voditelji, ki so se udeležili razprav, predložili konferenci premogarskih narodnih delegatov. Če bodo ti delegati sprejeli pogoje memoranda, bo končno zaključena najdaljša premogarska stavka v zgodovini Anglije.

Glavne točke memoranda vključujejo pripravljenost od strani premogarske federacije, da stori vse, kar je v njeni moči, da pospeši takojšnje obnovenje dela v premogovnikih s pomočjo distriktnih dogovorov, vsebujočih narodni princip, da se ne bo ure dela izključilo iz okrajnih pogajanj.

Nadalje vključujejo obljubo vlade, da bo po izpolnjenju gornjega dogovora uvedla zakonodajo, s pomočjo katere se bo podvrglo okrajne dogovore, ki ne bodo odgovaljali narodnemu principu, prizivu te ali one strani na narodno arbitrajsko oblast.

Nadaljne klavzule memoranda se tičejo mezd, zopetnega nastavljenja delavcev, trajnih pogojev zaposlenja in sicer v izrazih, ki so preveč tehnični, da bi jih razumel lajik.

Splošno prevladuje mnenje, da bo "memorandum uravnave" dejanski temelj za uravnavo stavke, čeprav je treba še čakati, da se izve za mnenje premogarskih delegatov ter imajo tudi še besedo lastniki premogorjev.

Konferenca premogarskih delegatov je dala včeraj leksekutivi premogarske federacije polno moč, da se pogaja z vlado glede uravnave premogarskega spora.

Ta sklep, ki je bil soglasen, je pomenjal, da so pristali premogarji v okrajne dogovore, temelječe na reviziji mezd in ur dela, da pa bodo zahtevali od vlade ustanovljenje tribunala, kojega naloga bi bila vzporediti okrajne dogovore z narodnimi principi, katere je določila vlada in o katerih se domneva, da so jih odobrili lastniki premogovnikov.

Oborožena s to avtoriteto se je sestala eksekutiva premogorjev s kabinetnim premogovnim komitejem ter razpravljala z njim o vladnih predlogih zadnjega tedna.

Premogarji so definitivno zahtevali informacije glede vladnih nazorov o možnosti ustanovljenja narodnega tribunala ter tudi glede ustroja in namena takega zastopstva.

Lupino umrl v bolnici.

George Lupino s Hoyt St. v Brooklynu, ki je zavezil predvečerajšnjem ponoči v East River ter se težko poškodoval, dočim se je njegova žena v zadnjem trenutku rešila, je umrl včeraj v bolnici prost vsakega greha. Njegova žena je po nesreči izjavila, da jo je njen mož zavaroval za \$10,000, \$25,000.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vplačevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lire	
Din.	500	\$ 9.45	Lir 100 \$ 4.80
Din.	1,000	\$ 18.60	Lir 200 \$ 9.30
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir 300 \$13.65
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir 500 \$22.25
Din.	10,000	\$183.00	Lir 1000 \$43.50

Za pošiljavo, ki presega sto Desettiso Dinarjev ali pa Dvatiso Lir dovoljmo poseben znesek primeren popust.

Nakazila po brzojavnom planu tvrdimo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.

Pristojbina za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manj znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto (vsa leta) za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanada	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniški nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

SAMO ENOINPETDESET...

V neki michiganski majni se je pred kratkim zgodila strašna nesreča.

Na enoinpetdeset rudarjev se je usula velikanska plast blata in peska ter jih podkopala pod seboj.

Samo eden — dvainpetdeseti — je ušel, da je zamogel prinešiti medlo poročilo o nesreči.

Reševalci so se seveda takoj podali na delo, toda izmed enoinpetdesetih majnarjev ne bo nihče več gledal belega dne.

To ni prva nesreča take vrste, ki se je pripetila zadnja leta v železnem okrožju michiganskem.

Koncem septembra se je zgodilo nekaj podobnega v rudniku, ki je oddaljen komaj stopetdeset milj od Ishpeminga, pozorišča zadnje grozote.

Tedaj se je bila posula neka stena ter odrezala od zunanega sveta triinštirideset rudarjev.

Nečloveški napor njihovi tovarišev so jih rešili, — kar pa v tem slučaju seveda ni mogoče.

Ishpeming rōv je namreč od vrha do tal napolnjen z blatom in peskom. Stranskih izhodov pa ni.

Inženirji pravijo, da je bil rudnik redno nadzorovan ter da so ga smatrali varnim.

Isto je bilo rečeno tudi o rudniku, ki je oddaljen 150 milj od Ishpeminga. Pa se je kljub temu završilo v njem zadnja tri leta šest posipov.

Čigava krivda je to? Strokovnjaki pravijo, da rudarji niso niti malo krivi. Obenem pa tudi pravijo, da bi bilo treba postaviti države Michigan nekoliko izpremeniti. Postava te države namreč ne določa, da je potreba strope in stene obokati, kjer prete posipi.

Že pred dobrim letom je bilo dvignjena v zakonodaji javna pritožba, da michiganski rudarji niso deležni zadostnega varstva.

Pritožba je bila bob v steno.

Teh enoinpetdeset rudarjev je moralo žalostno umreti, ker je dobiček podjetnikov poglavitna, življenje delavca pa le postranska stvar.

Umreti so morali, ker v današnjih časih ni po današnji laži-morali le denar nekaj velja, dočim je človeško življenje brez vrednosti.

JUŽNA "CIVILIZACIJA"

V enem tednu je bilo v South Carolini linčanih troje ljudi, v državi Tennessee pa eden.

To je precej za en teden.

Državi Tennessee in South Carolina se nahajata v onem ozemlju Združenih držav, kjer je postavno prepovedano učiti otroke v javnih šolah nauk o razvoju — namreč, da so se popolnejša bitja tekom stotisočletij razvila iz manj popolnih.

To je tisti del Združenih držav, kjer morajo verovati ljudje edinole v sv. Pismo in v nič drugega. Nauke in zgodbe sv. Pisma si po svoje tolmačijo.

Ni bi ne bili presenečeni, če bi linčar opravičil svoje dejanje z besedami: —

— Sv. Pismo pravi: — "Kajni je ubil svojega brata." Istočasno bi pa citiral iz sv. Pisma nadaljni stavek, ki se glasi: — "Pojd v stori tudi ti tako!"

Pristransko in omejeno sodišče bi ga oprostilo in si pomirilo vest s prepričanjem, da je ravnal linčar v soglasju z božjo besedo.

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ROJAKI, NAROČITE

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1927.

Letos ima jako bogato in zanimivo vsebino.

Razen poučnih člankov in povesti vsebuje besedilo nove "Priseljeniške postave."

STANE 50 CENTOV

s poštnino vred.

Ker smo ga tiskali le omejeno število, naj ga vsak čimprej naroči, da ne bo brez njega.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,
New York

Dopisi.

Luzerne, Pa.

Delavske razmere so tukaj še zadosti dobre, kot slišim od delavcev. Pa tudi tukaj ni za vse, kakor tudi ne ne drugod. Ljudje je pa tudi zmeraj več, ker prihajajo od drugih krajev. Sedaj je v tej naselbini veliko Slovencev in Hrvatov, ki so prišli iz drugih krajev. Želeli bi bilo, da bi se združili in bi si postavili Slovenski dom, v katerem bi se prirejalo veselice in ples. Želim, da bi se ta stvar uresničila. Čita se po časopisih, kakšna nesreča je zadela v domovni ubogo ljudstvo, in se vidi, da ljudje pomagajo vsak po svoji moči, ker slovensko ljudstvo se zaveda svojih dolžnosti.

Tako sem se tudi jaz spomnila na poplavljenec in sem se podala okrog rojakov in nabrala malo svoto.

Darovali so sledeči:
Po \$1.00: Frank Knafelc, Frank Baloh, Frank Polanšek, Joseph Osalnek, Frank Georg, Frank Jurček, Anton Briz, Joe Matjan, Joe Hribar, Joe Šperlek, Frank Kodra, Mrs. Petkovšek, Mrs. Pollock;

po 50c: John Stremfel, Karol Smole, Frank Vidigar, John Skok, Joe Ofik, Martin Pavlič, Mike Režek, Mrs. Stremfel, George Bene, Mrs. Balah, Frank Shultz, John Balah, Frank Polanšek, Tony Pridliko, Mr. Grošol, John Zalar, Mike Poklukar, Špiro Lončarjevič, George Skarkar, Tony Nemaneč, Simon Matjan, Mrs. Smith, Mrs. Matičič;

po 25c: John Vozel, J. Somrak, Matija Osolnek, Mike Bizjak, Mrs. Korant.
Skupaj \$25.75.

To svoto vam tukaj pošiljam, ako je kakšna pomota v imenih ali v svoti, prosim, da mi oprostite in sporočite, da se popravi. Prav lepo se zahvalim vsem darovalcem v imenu polavljenec, Tebi Glas Naroda, pa želim, da še veliko nabereš za ponesrečene.

Pozdravljam vse rojake in rojakinje in čitatelje G. N.

Mary Pollock,
658 Bennett St., Luzerne, Pa.

Johnstown, Pa.

Dva dolarja pošiljam za fond, ki ga nabira Glas Naroda za poplavljenec v domovini. Vsa čast Glasu Naroda, ker se je zavel za trpeče naše rojake. Želim mu veliko uspeha v tem človekljubnem delu, ki se ga je lotil.

Pozdravi!

Matija Ključevšek.

Harrieta, Mich.

Členjeno uredništvo:
Upam, da priobčite nekoliko vr-

stic iz te slovenske farmerske naselbine.

Zima se približuje; poljske pri-delke smo že večinoma pospravili. Letina je bila še precej dobra.

V tem jesenskem času imamo tudi več prilike za čitati časopise. Jako nas zanima poplava v Zirovski in Poljanski dolini. Tam mošnji rojaki so v resnici potrebni in nas dolžnost veže, da jim pomagamo. Zato sem se namenil, da pobrem prostovoljne prispevke. Nihče se ni izgovarjal, da ne more ali neče dati. Vsak je dal po svoji moči, za kar se vsem skupaj zahvalim.

Darovali so sledeči:

Po \$2.00: Martin Erzenoznik;
po \$1.50: Katarina Lazar;
po \$1.00: Frank Erzen, Agnes Erzen, Julia Erzen, Tony Habjan, Mike Habjan, Dominik Pestotnik, Frank Zakrajšek, Tony Zakrajšek, Joe Zakrajšek, Frank Novak, Poldo Novak, John Lazar, John Dusa, Tony Kerzieh, Joe Tauchar, Jr., Lucas Kenich, John Turk, Michael Kruley, Louis Lipar, Francis Lipar, John Okoren, Jr., Joe Tauchar, Gertrude Tauchar, Mary Tauchar, John Okoren;

po 70c: Tony Kenich;
po 50c: Peter Volf, Mary Hermit, John Volf, Joe Smrekar, Mark Badovinac.
Skupaj \$31.70.

Pozdravi!
Frank Erzen,
R. F. D. No. 1.

Chicago, Ill.

Priloženo vam pošiljam dva dolarja za poplavljenec. En dolar je darovala Mary Kovec, en dolar pa Fran Zupan. Članice društva "Bled" so sklenile privediti v ta namen domačo zabavo, ki se bo vršila v soboto zvečer. Kar bo čistejša dobička, vam bo blagajnica odposlala. Pozdravi!

Naročnica.

Chicago, Ill.

Členjeno uredništvo: —
Brala sem opis, oziroma članek izpod peresa Antona Grdine v št. 43, Glasila KSKJ, v katerem pravi, da je postala bivša članica dr. št. 78 KSKJ, Mrs. Agnes Benčan, žrtev lista Glasa Naroda. Ker so mi pa vse razmere pri društvu št. 78 dobro znane, zato trdim, da je postala omenjena le žrtev društvenega in porotnega odbora K. S. K. J. Mnogo članic je glasovalo proti svoji volji za suspendacijo Agnes Benčan, ker so se bale, da bi jih v obratnem slučaju zadela enaka nsoda kakor je zadela omenjeno članico. Neka članica se je celo oglasila, da bi moralo torej društvo suspendirati vsako,

ki je naročena na list "Glas Naroda", druga pa je bila toliko pametna, da je rekla, da v svobodni Ameriki lahko vsak bere, kar hoče. Ker osebno poznam Mrs. Agnes Benčan, zato vem, da je ona plemenitega srca; kjer gre za kako dobrodelno delo, je ona povsod prva zraven ter pomaga po svoji moči, in to ne zato, da bi videla svoje ime natiskano v časnikih, pač pa zato, ker je narodno-zavedna žena, kakršnih nam je treba! Podobno so naredili tudi s članom Mr. Matijo Pogorelem. Kaj se je pa on pregrešil, ker je pisal resnico? Da, da, pregovor pravi, da resnica oči kolje! Ako je pisal glede Rev. Kazimir Zakrajška, je vedel, kaj je pisal. Ali ni vsem še v dobrem spominu, da je hotel on s pomočjo Mr. Schnellerja re-inšurati Jednoto, radi česar je moral odstopiti od društva in Jednote? In ali je morda pozabljeno, kako sta si bila takrat v laseh z glavnim tajnikom Jednote, Mr. Josip Zalarjem. Ob priliki, ko je bil Rev. Kazimir zopet sprejet v Jednoto, je rekla blagopokojna Zalarjeva žena, ko sta si segla v roke, da poslej veruje, da bo še voda v hrib tekla. To je torej dovolj velik dokaz, kakšne so bile razmere takrat in kakšne so sedaj. Ker sem natančno zasledovala zapisnik konvencije, nisem ničesar videla, kar bi bilo v korist Jednote, videla pa sem, da so deli li velike nagrade, katere so dobili nekateri glavni uradniki Jednote, ki so že itak dovolj mastno plačani. Sedaj pa so se začeli o glašati delegatje in delegatke, kako so se kregali na konvenciji in trtili čas, članstvo pa naj plačuje in molči!

To naj za zdaj zadostuje; o priliki se še oglasim.

Pozdrav rojakom širom Amerike!
Poročevalka

Burley, Idaho.

V prigrbu vam pošiljam ček za pet dolarjev, katero svoto prošim, da priložite k skladu za oškodovane vsled poplave v Poljanski dolini. V zaupanju, da bo imel vaš poziv na rojake širom Amerike obilen uspeh vas uljudno pozdravljam!

John Keržnik.

Opomba uredništva: Razen darovalcev, ki so omenjeni v zgornjih dopisih, so darovali še naslednji:

Društvo sv. Franciška, št. 54 K. S. K. J., Hibbing, Minn., \$10.
John in Alojzija Vidmar, College Point, L. I., \$5.00.

V Blawnoe, Pa., so darovali po \$1.00: Fred Žagar, Joe Žagar in Anton Mavrih.

Joe Žužek, Slaty Fork, W. Va., \$1.00.

Ignat Snyder, Cabin Creek Junction, W. Va., \$1.00.

Louis Lakner, Hoelne, Colo., \$1.00.

Louis Lakner je daroval \$1.00 tudi za Dom slepcev v Ljubljani.

Imenovanja na univerzah.

Na teološki fakulteti ljubljanske univerze sta dr. Franc Lukman in dr. Aleš Ušeničnik imenovana za redna profesorja, na zagrebški gospodarsko-šumarski fakulteti pa inženir Stanko Flegl za izrednega profesorja.

POPRAVEK.

Pod dopisom iz Barbortona, O., ki je bil objavljen dne 8. novembra, je pomotoma izostal podpis namreč: Jennie Troha, 213 Columbia Ave., Barborton, Ohio.

ČLANEK 203.

Kako hraniti novorojenčka.

Ko je mati tako srečna, da rodi otroka, mora spoznati, da je bil otrok rojen s podedovano pravico, da mora uživati najboljšo skrb in najboljše hrano. Znanost že leta in leta skuša proizvesti umetno hrano, ki bi bila enaka prsnemu mleku, toda dosedaj ti njeni poskusi niso bili povsem zadovoljivi. Vaš otrok ima vsled tega pravico pričakovati, da ga boste hranili s prsnim mlekom.

Prsno mleko se pojavi šele tretji dan po rojstvu. Hranjenje pred tem časom je namenjeno za pomirjenje prsi. Pred prvim hranjenjem naj poteče najmanj šest ur, da bo imela mati zadosten počitek. Tekom prvih štirindvajsetih ur naj se hrani otroka samo trikrat. Ob tem času je treba dati obe prsi. Med hranjenjem naj se da otroku tri male žličice vode. Ta voda pa mora biti prej prevrta in pozneje shlajena. Za vsako uporabo je treba vodo sproti skuhati.

Ko se pojavi mleko, po navadi tretji dan, naj bo otrok šestkrat hranjen v štirindvajsetih urah, vsake tri ure podnevi in enkrat ponoči.

Če pa potreba, zdramite otroka za hranjenje. Na ta način dobi mati več počitka in tudi otrok se nehoti privadi reda.

Ko hranite otroka, uporabljajte en del prsi. Prsi se morajo temeljito izprazniti. Ko so izpraznjene, se bodo pomirile ter bodo producirale zadostno množino mleka. Ne hranite otroka več kot dvajset minut naenkrat.

Ko določate ure za hranjenje otroka uredite tako, da bo vedno hranjen ob eni in isti uri. Ko bo bila ura, vas bo spomnila na vašo dolžnost.

Če mleko ne prihaja ali če ne prihaja v zadostni množini, se ne smete razburjati, ampak vzemite otroka od prsi.

Mlečni tok rekurira delo, ki ga opravlja otrok pri sesanju.

Tekom prvih desetih dni naj dobi otrok pri vsakem hranjenju dve unci mleka. Če stehate otroka med dojenjem in takoj po dojenju, lahko ugotovite množino porabljene hrane, ki je v njem. Če izprevidite, da otrok ne dobiva dovolj hrane, bo potrebno nadomestiti materno mleko z mlečno mešanico v steklenici takoj po dojenju. Pri tem je treba paziti, da je mleko popolnoma čisto in sladko. Če dvomite, je priporočljivo, da se poslužite kondenziranega mleka.

Čitajte te članke vsak teden ter jih spravite za bodočo uporabo.

Peter Zgaga

Če hočete, verjemite, če ne, smo pa vseno prijatelji.

Danes je začela izhajati v listu na tretji strani novela "Rešeni". Ta novela je tako nekaj lepega, da ne, bo nikomur žal, če jo bo prečital.

Vladni izvedenci so dognali, da je v papirnatem dolarju preslab papir in da papirnati dolar traja komaj deset mesecev. Znanprej bodo delali boljše dolarje iz boljše materijala, ki bodo trajali po par let.

Vladni izvedenci so že all-right, toda vsi imajo navado več povedati kot je res in potreba. Nekateri stvari jako pretiravajo. Posebno, naprimer, kar se dolarjev tiče.

Ej, kaj bi dal, če bi mi trajali dolarji deset mesecev. Tako daleč ne gredo moje želje. Jaz sem popolnoma zadovoljen, ako mi traja dolar od sobote do sobote.

Blazena moda, ki nam je razodela lepoto ženske noge v vsej njeni krasi.

Istočasno se je pa porodilo v nas tudi prepričanje, da tekom današnje mode uporablja ženska svoje noge za vse mogoče stvari, edinole za hojo bolj malo.

Neki pisatelj je napisal igro "Življenje". Čital je nisem in ne vem, kakšna je. Toda če bi jo jaz pisal, bi jo oznanil z lepaki sledeče vsebine:

"ŽIVLJENJE".

Igra v več dejanjih.

Osebe:

Človek bitje ustvarjeno po božji podobi.
Življenje njegova ljubica.
Ženska njegova igrača.
Usoda njegova učiteljica.
Nada njegova dojlja.
Sreča njegova lažnjiva prijateljica.

Duh
Tip
Okus njegovi služabniki.
Vid
Sluh

Spremistvo tvorijo: Slabosti, Strasti, Napake itd.

Pozorišče: Svet.

Čas: Sedaj ali pred stotisoč leti.

Neki finančnik je rekel: — Denar je velik truhel.

Možak ima prav. Denar je truhel in z denarjem je velik truhel. Denar je obenem tudi eden izmed tistih redkih trublov, katerega si človek jako težko izposodi.

Strašno me tepe usoda. — Je tožil rojak. — Strašno me tepe. Vse premoženje sem izgubil s špekulacijami. Avtomobil so mi ukradli lopovi Hiša mi je pogorela in nazadnje mi je še žena ušla. Ali si morete misliti kaj hujšega?

Star godrnjač mu je pa odvrnil: — O ja, še nekaj hujšega se ti lahko primeri. Če pride žena nazaj, te bo najhujše zadela.

Naši starokrajski fantje se radi pretepajo, toda prisega jim je sveta, pred prisego imajo stranski respekt.

Ko sta dva tretjega čakala za plotom, je zašepetal prvi drugemu: — Psi! Tiho! Sedaj gre! Jaz ga bom s kolom mahnili. Ti pa medtem zamiži in ušesa zatigni, da boš lahko prisegel, da nisi ničesar ne videl, ne slišal.

Ženska je ženska. Vršil se je pogreb, žalosten pogreb. Na grobu je ostala sama vdova, oblečena v črno ter britko jokala. Solze so ji curkoma lile na grob.

Približal se ji je prijatelj ter ji izrekel svoje sožalje in dostavil: — Potolažite se, gospa. Taka izguba je nekaj strašnega, toda potolažite se. Saj ste še mlada. Saj ste stara komaj šestindvajset let.

Ona ga je grdo pogledala ter odvrnila:

— Namesto, da bi me tolažili, me še žalite. Kakšnih šestindvajset let? Petindvajset let sem stara, to je vse. Šestindvajset jih bom šele drugi teden.

BELA NOĆ.

ZGODOVINSKI ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

27

(Nadaljevanje.)

— Kaj je to? — je vprašal, ves zmeden. Počasi je tekkel rdeči burgundec preko vložene ploščene mize.

Častnik v službi se je prikazal ter podal Orlovu poročilo.

— Vaše veličanstvo naj milostno dovoli, — je sporočil Orlov naprej, — led na Nevi se je pričel lomiti. Njegova eminenca, Metropolit, prosi za avdienco radi posvečenja vode.

Kakorhitro je prišlo poročilo, da se je pričel led na Nevi drobiti, se je napotil metropolit v carsko palačo ter čakal tam na strele topa, ki so po staroruski šegi pozdravljali spomlad, da izve za polvelja vladarja.

— Serčin! Posvečenje vode? — Prismojarija! — je rekel Peter osorno. Zavratno pa je dostavil: — Pop pa prihaja ob primerenem času. — Bil je očividno slabe volje, da se je dal presenetiti v svojem vinskem razpoloženju od tega dobro znanega in že več dni pričakovane dogodka in sedaj je iskal žrtev, da pozabi svoje presenečenje in da da duška svoji nevolji.

Orlov je privedel noter metropolita. Nosil je svilen, z dragulji posuto mitro in v roki pastirsko palico. Pod belo brado je blestel velik križ posut z diamanti.

Katarina je stopila proti starcu ter mu poljubila roko. Medtem ko je napravil metropolit križ preko nje, se je norčeval Peter naglas:

— Pogledajte tam rusko terejalko! — Gospod, naš Bog naj blagoslovi vaše carsko veličanstvo, — se je priklonil Serčin pred carjem.

Peter je mu je pomignil, naj stopi bližje.

— Dobrodošli, eminence! Že dolgo časa imam vprašanje za vas. Teh velikanskih brad ne prineseje popje s seboj na svet?

— Ne, veličanstvo, — je odvrnil presenečeni Serčin.

— Potem niso bile tudi brade krščene? — je nadaljeval car z neprikrito porogljivostjo. — Ali bi ne bila zasluga, odločiti ta poganski okrasek?

Metropolit je iskal besede. Še predno pa je mogel kaj odgovoriti, mu je odrezal car besedo.

— Še eno vprašanje, visokočastiti oče, — je rekel osorno, — morda ukažljivost je velika. Kakšno stališče zavzema ruska cerkev nampram ločitvi zakona?

Zopet se je pojavilo šepetanje po zborovanju in oči vseh so se obrnile na Elizabeto Romanovno.

— V evangeliju Mateja 5, 32, — je odvrnil Serčin previdno, — jo kara Gospod, ne da bi je prepovedal. Vsled tega pripuša cerkev ločitev, s privoljenjem svete sinode.

Peter je napravil nevoljno kretanje.

— Kaj me briga sinoda.

— Ob istem času, — je nadaljeval metropolit s povdorkom, — prepoveduje naša sveta cerkev poroko zakonolomskemu delu.

Peter je videl, kako se je Elizabeta Romanovna stresla. Nevoljno je molčal car nekaj časa.

— Sedite, eminence, — je rekel nato, da se osveti, — imate še več stvari, o katerih bi se rad razgovorjal z vami. Ali je res, da je v Rusiji več kot dvestotisoč menihov?

— Jaz nimam številk pri roki, veličanstvo, — je odvrnil Serčin chotavljaje.

— Ra jaz, — se je rogala Peter — Gregor, ali imate seznam?

Z listom v roki je stopil Orlov k njemu. Car mu je dal ta seznam komaj pred eno uro, ko je prišlo tekom popivanja poročilo, da se bliža združenje ledu na Nevi, z naročilom, naj ima list pripravljen.

— Samostan Trojica sam, — je čital Peter, — ima prostrane, sijajne domene v vrednosti milijonov. Solovek zavzema skoro celo istočno obal Belega morja. Ali je to pravilno?

— To je od starosti posvečeno posestvo, — je odvrnil Serčin.

— Posestvo pa je minljivo, — je odvrnil Peter, ki je imel oči uprte na list. — V devetdeset in petdesetih samostanih mrgoli pristnih in masivnih relikvij, posutih z biseri, kipov svetnikov iz čistega zlata, lesenave velikanske teže iz čistega srebra in tam je najti cele kupe dragocenih kamenov. Ali sem prav poučen?

— Kameni so last svetih slik, — je odvrnil Serčin, na zunaj miren, a s tresočim se glasom. — Menihi so le upravitelji.

— Torej jih ne zadene nikak škoda, — je odvrnil Peter.

— Cerkev ima dolžnost, — je odvrnil metropolit, ki se je komaj obvladal, — da varuje lastnino Gospoda.

— Devetsto tisoč samostanskih kmetov, cela šestina vseh ruskih tlačanov, pripada svečenstvu. Ali potrebuje cerkev telesa ali duše?

— Potrebuje sredstev, da manjša bedo in pomanjkanje.

— In radi tega si pustite plačati sakramente?

— Duhovniki morajo imeti najbolj potrebno za življenje, veličanstvo.

— Jaz ne vidim potrebe. Dvesto tisoč menihov, ki se debele od dela naroda, arhimandriti, ki žive v večjem razkošju kot visoko plemstvo, — ali spada to k najbolj potrebnemu?

— Vse človeško je nepopolno, veličanstvo, — je odvrnil Serčin zmeden.

— Potem bomo mi to izboljšali, — je odvrnil Peter. — Živeli boste, — dobro. Dobivali pa boste plače. Cerkevna posestva pa bodo postala državna lastnina. Dohodki bodo tekli v vojno blagajno. In če je slava Rusije cerkvi na srečo, mi bo hvalažna.

Metropolit se je dvignil. Prevzet od brezmejnega strahu je odvrnil:

— Krik groze bo zaoril preko cele dežele.

— Sneg Sibirije zadušil vsak krik, — je odvrnil Peter.

— Serčin je dvignil roki proti nebu.

— Ne omalovažujte ruskega naroda, carsko veličanstvo! Opijem se služabnikov svoje cerkve, svoje vere.

— Narod, — je zagrmel Peter, kot da je čakal na to besedo. — Dajte mi par trenadrijev, žganja in zlata in z narodom lahko stori vsakdo, kar hoče.

— Vaše veličanstvo bi storilo dobro, — se je oglasil za hrbtom carja Biron, — če bi se tega vedno spominjalo.

Peter pa ga ni poslušal.

— Narod, — je ponovil razburjeno. — Ta ruska tolpa! In kdo je kriv? Popje. Preko polja se pustijo vleči, da bo postala repa velika in debela. Glave polagajo v naročja kmetov, ter si pušče eukati in sežigati lase, da bo lan boljše obredil. Za deset kopejk molijo nad vsako mrhovino.

Stojek pokonec se je ustavljal Serčin dotičaj navalu carskih žaljivk. Tedaj pa je povesil premagan svojo belo glavo. — Na tej skali, — je molil iskreno, — bom sežidal svojo cerkev in pekleniška vrata je ne bodo premagala.

— Moje kraljestvo ni od tega sveta, — je pripomnil Peter s hoparno.

Serčin je stopil proti njemu.

— Že petdeset let, veličanstvo, — je rekel s slovesno priprostim povdorkom, — nosim posvečeno obleko. Videl sem vstajati vladarje Rusije iz noči pozabljenja, spremljane od roke Gospodove — in videl sem jih padati, zadete od božjega žarka. Vsem pa je bila naša cerkev sveta in nikdo si ni drznil samotiti jo. In tako se pošlavljam s potirnim sroom, da molim k Bogu, da ne sodi človeka, ki se nahaja v zmoti.

— Hvala lepa, eminence, — je odvrnil Peter in medtem, ko ga je odpustil s kretajo roko, se je trdo zamejal.

Zopet se je približala Katarina odhajajočemu cerkvenemu knezu. In prav kot se je malo poprej z molčečo izmenjo pogledov pošlavlila od francoskega poslanika, tako je tudi sedaj započela svoje oči v obraz Serčina ter nato povesila trepalnice kot v odgovor na nemo vprašanje.

In spremljan od Orlova, je zapustil metropolit grad.

Nepremično, kot okameneli, stisnjeni v kote sobe, so sledili vsi nezasišaniemu, nedoumnemu nastopu carja. Nikdo razven carinje se ni drznil sesti brez dovoljenja Petra, nikdo, z izjemo Birona.

(Dalje prihodnjik.)

Balkansko vprašanje.

Stari antagonizem med Francijo in Italijo, ki se je v svetovni vojni za kratek čas umaknil strahu pred skupnim sovražnikom, se je pojavil znova in še v ostrejših formah. Za to je več vzrokov.

Italijansko kraljestvo v svojih sedanjih mejah je plod zmage drugih, drugače povedano: rezultat spretno zunanje politike, ki je znala pobrati plodove, ki jih privede vojna antanta in trojeva nista privoščili druga drugi. Zato se ni ravnila politika Italije po željah ljudstva, ampak po hladnem računanj državnikov, ki so dobro vedeli, da je ugodnejše mesto Italije na strani Nemčije in Avstrije, ko sta bili ti dve močnejši, dokler je stala Anglija v svoji — "splendid isolation".

Se-le, ko se je postavila Anglija v svetovni vojni na stran Rusije in Francije, je prišla Italija v negotovost. Če zmagata Nemčija in Avstrija, postane Italija vazal teh dveh, če pa zmaga antanta, je ogrožena vsa italijanska prekmorska posest, poleg tega na stane lahko na obali Adrije namesto Avstrije nova država, ki bi bila lahko tudi teritorialno bolj ekspanzivna kot Avstrija, ki se je izčrpala v notranjih narodnostnih bojih. Zato je poskušal Sonnino, kakor se razvija iz sedaj objavljenih Tiszove korespondence, pridobiti zase Madžare, ki naj bi gli molke skupaj proti Nemcem v Avstriji, da se tako paralizira skupni madžarsko-nemški ekspanzivizem, ki se je manifestiral na začetku vojne. Z Nemčijo Italija sploh ni nameravala stopiti v vojno in tudi Nemčija ni kazala nobene agresivnosti napram Italiji, saj je poslala kot svojega zastopnika v Italijo kneza Buelowa, ki je bil dovolj pronasiran italijanofil

in je kar na debelo odstopal avstrijsko ozemlje Italijanom. Se-le, ko je videla Italija, da se je ponesečila kombinacija z Madžari in je Tisza izjavil, da sta Avstrija in Ogrska na zunaj eno, je pognal strah in pohlep po zemlji Italijo v naračje entente.

Z razpadom Avstrije in porazom Nemčije je postala Italija prava veselisa, stavljen pa je bila ob enem pred nalogo, kakor pa je ni imelo še italijansko kraljestvo. Na eni strani zavist in strah pred Francijo, ki je postala najmočnejša veselisa na evropskem kontinentu, na drugi strani bojazen, da ne nastane ob Adriji in v njenem zaledju država ali zveza držav, ki bi prevzela vlogo nekdanje Avstrije. To je bil trenutni položaj. Na Nemčijo, ki je ležala takrat na tleh, ni bilo računati. s tem, da se bosta Nemčija in Avstrija prej ali slej združili in da teče severna meja Italije visoko gori v čisto nemškem ozemlju pri Brennerju. Da bo nesreče še več, sta se začeli v zadnjem času še Francija in Nemčija sumljivo zblíževati, kar gotovo ni v posebnem italijanskem interesu.

V tem obupnem položaju, ki ni več kaj pripraven za obnovev nekdanjega rimskega imperija, se koncentrirala italijansko upanje na dve točki: Anglija in Balkan. Vendar je angleško prijateljstvo za Italijo bolj platoničnega značaja. Sicer je Italija Angliji čisto priprava kot protiutež proti francoskemu uplivi na kontinentu, vendar se danes Anglija ne izpostavlja v Evropi nobeni nevarnosti, kajti časi so minili, ko so se bližali Nemci preko Belgije, Antwerpnu, in ima Anglija druge skrb

bi v kolonijah.

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

KAKO ŽIVI ČANG-TSO-LIN

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

Maršal Čang-tso-lin se le redko kdaj pokaže v javnosti. Stanuje sredi starega obzidalnega mestnega dela Fengtien, v središču Mukdena, v trinadstropni hiši, okrog katere so kitajska dvorišča. Hiša je obzidana z zidom, ki ima posamezne stranicke dolge po 800 metrov. Ako zapusti Čang svoj dom, morajo biti zaprte vse trgo

vine v Mukden. Nihče ne sme na ulico. Šele ko se ceste popolnoma prazne in so zapahnjena celo vsa okna, tedaj se prikaže maršal. Njegovi kraljevski voz je poseben, nalašč zanj zgrajen oklopni avtomobil, ki je stal 150.000 frankov. Avtomobil je obdan s policisti na motornih kolesih. Ako potuje maršal iz Mukdena, kakor pred kratkim v Dairen (Danij), tedaj vozi v posebnem vlaku in ima osebno stražo najmanj 2000 težko oboroženih vojakov. V bližini železniške proge, po kateri pride vlak, so izpraznjene vse ceste v vseh mestih. Čangovi nasprotniki trdijo, da živi on dneve in noči v strahu pred atentatom. Njegovi prijatelji pa povdarjajo, da so naveden varnostne odredbe, s katerimi se Čang obkroža, nujno potrebne za vsakega kitajskega vojskovodja.

Kako živi Čang-tso-lin

Neki ameriški žurnalista poroča o Mukdenu in njegovem gospodarju Čang-tso-linu takole:

Najzanimivejša poteza prestolice Mukdena je njena enostavnost. Pri tem se nahaja mesto v eni najbogatejših dežel na svetu. Okrog Mukdena se razteza mnogo stoletij, ima pa, če izvezamo nekaj napol razpadlih utrdb in templjev, ki nimajo v vsakdanjem življenju nobenega pomena, same dobro tlakovane široke ceste, moderne zgradbe iz opeke, moderne železniške zgradbe ter gospodarska poslopja. Mandžurija je ena med azijskimi žitnicami in Mukden je njeno trgovsko središče. Bogastvo dežele je temelj Čang-tso-linove moči. On je edini med bojujočimi se kitajskimi generali, ki ima izčrpen vire sredstev. Lahko se tako navija davke, potrebne za vzdrževanje armade, ne da bi moral pri tem resno obremeniti gospodarsko življenje dežele. Mandžurija more brez posebnih žrtv vzdrževati za nedogleden čas armado v takem obsegu, kakor jo ima Čang-tso-lin.

HIGHJENA PREJ IN DANES

Nek angleški pisatelj je leta 1600 zapisal: "Kraljica Elizabeta si je zgradila kopališče, v katerem se koplje enkrat na mesec, če ji je treba ali ne." Danes pa vemo, da ni potrebna samo zunanja, temveč tudi notranja čistota telesa.

QUEEN ELIZABETH I. A.D. 1560

Marsikatero telesno bolezen bi mogli preprečiti, ako bi redno čistili čreva s Trinerjevim grenkim vinom. "Ouray, Colo., 9. oktobra: Trinerjevo grenko vino je izborno zdravilo za želodčne bolezni. Vaš J. A. Langston." Ena steklenica \$1.25; vzorčne steklenice pošljemo po prejemu 15c. Joseph Triner Company, 1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill. Poskusite tudi Triner's Cold Tablets, ki naglo pomagajo pri prehladu in influenci. (30c v